

Societat

Perilla el control de mosquits al Baix Llobregat

La Generalitat anuncia als ajuntaments que no finançarà el servei aquest any

VOL VIURE AMB
#CATALUNYA DIGNITAT

La jubilació marginal

DESIGUALS La pensió mitjana dels homes és de 1.067 euros, i 659 la de les dones **MARE** Renunciar a treballar a fora per cuidar els fills acaba penalitzant la dona **VELLS** Les jubilades tenen un risc més alt de pobresa que els jubilats

Redacció
BARCELONA

Els homes jubilats cobren de mitjana 1.067 euros. Les dones jubilades en cobren 659. Aquest 38% de diferència fa augmentar considerablement el risc de pobresa de la dona quan ja és gran. Així ho corrobora un estudi elaborat per l'IESE i VidaCaixa presentat ahir que analitza la jubilació i la qualitat de vida. La clau és que mentre que els homes treballen de manera remunerada una mitjana de 43,4 anys, les dones ho fan 12,8 anys, la xifra més baixa d'Europa. Aquesta diferència és perquè més dones que no pas homes redueixen la jornada laboral o bé renuncien a treballar fora de casa durant períodes de temps per cuidar els fills o els avis, i això repercuteix no només en els ingressos d'aquell moment, sinó també en la futura pensió i, per tant, en la futura qualitat de vida.

Però no només s'ha de tenir en compte el temps de vida laboral per analitzar el risc de pobresa en la vellesa, sinó que també hi té a veure que el salari de la dona és més baix que el de l'home, tal i com va explicar ahir la directora de l'estudi *Impacte de les pensions en la dona. Jubilació i qualitat de vida*, Núria Chinchilla. Segons dades de l'INE, el salari anual mitjà dels homes és de 25.667 euros, però el de

les dones és de 19.767 euros. La conclusió és que com que el sistema de pensions públic es basa en les cotitzacions que depenen del salari percebut es perpetuen les desigualtats salarials ja evidents en el mercat laboral. "Moltes dones poden arribar a percebre una pensió que no els permeti l'accés a un nivell mínim de qualitat de vida", reconeix l'estudi.

A l'Estat, segons dades de l'INE, el risc de pobresa de les dones és un 12% superior que el dels homes. Chinchilla va explicar que

A Suècia i Noruega les jubilades també són més vulnerables

fins i tot en països on la cobertura de l'anomenat estat del benestar és més àmplia, com Suècia o Noruega, es produeixen notables diferències en relació amb el risc de pobresa entre homes i dones en l'etapa de jubilació.

"La participació més baixa de les dones al mercat laboral i que el seu salari equival al 77% del masculí provoca que el sistema públic de pensions perpetui i amplii la desigualtat entre sexes", va indicar l'autora de l'estudi. És a dir, que el sistema garanteix els mateixos drets entre sexes des d'un punt de vista tècnic, però no té en

Taxa de risc de pobresa persistent

FONT: ESTUDI IESE I VIDA CAIXA

● De 25 a 49 anys ● De 50 a 64 anys ● De 65 anys i més

Dones

9,1%

9,2%

15,2%

Homes

7,5%

8,3%

12,5%

Taxes de dependència per grups d'edat

□ Total ■ Majors de 64 anys ■ Menors de 16 anys

50,39%

24,25%

26,14%

2012

58,17%

24,87%

33,30%

2022

67,79%

22,56%

45,23%

2032

86,56%

24,37%

62,19%

2042

99,54%

26,54%

73,00%

2052

compte les responsabilitats en l'àmbit familiar. El resultat és que premia els que no interrompen la trajectòria professional per atendre ja sigui els fills o els pares. Chinchilla va reivindicar que es replantegi el sistema de pensions per garantir la seva sostenibilitat i també per donar resposta a l'evident vulnerabilitat de les dones.

Una possibilitat que va plantejar la professora de

Passos endavant de la història social compartida

La consellera de Benestar Social i Família, Neus Munté, va afirmar ahir al ple del Parlament que a Catalunya "la pobresa ni s'amaga ni es nega" -en referència a les crítiques fa uns dies del ministre d'Hisenda, Cristóbal Montoro, als estudis sobre desigualtat social de Càritas- i que per això s'està treballant en

alguns dels acords presos en el ple monogràfic sobre pobresa del mes passat. En va destacar el disseny i posada en marxa d'un sistema d'història social compartida que integri tota la trajectòria de la persona en l'àmbit dels serveis socials. En cada història hi constaran les dades bàsiques de la persona, els drets

reconeguts, prestacions, alertes, dades laborals i tot el que sigui rellevant. "L'objectiu de l'història és poder donar en tot moment una visió de 360° de la persona usuària pel que fa a la informació relacionada amb les prestacions de la cartera de serveis i fer millorar l'atenció", va exposar Munté.

L'APUNT

Ser a tot arreu i que no compti

Mireia Rourera

La setmana passada la Fundació Bofill va presentar un estudi sobre la participació dels pares a l'escola que revelava que un 54% de les mares van assistir soles a les reunions de tutoria de l'escola pública de primària el curs passat, mentre que en un 39% dels casos ho van fer acompanyades del pare, i que només un 5,9% dels pares hi van anar sols. Això és així. Igual que quan

un fill es posa malalt normalment qui demana un permís és la mare, i quan neix un fill és habitualment la mare qui demana reducció horària a la feina per cuidar-lo, i fins i tot deixa la feina un temps. Però passen els anys, i després, quan ve la jubilació les dones, com que han cotitzat menys per cuidar-se de la família, cobren menys. Molt injust.

la dona

Concentració i recollida de firmes de pensionistes per defensar la revalorització de les pensions ■ JOSEP LOSADA / ARXIU

l'IESE és que es tingués en compte la feina de les dones en l'àmbit familiar a través de desgravacions i avantatges, com ara que computés com a cotitzat el temps dedicat a fills menors de 12 anys o que siguin dependents.

Un altre apartat que estudia l'informe és la feminització de la vellesa. Segons projeccions de l'INE, al 2021 l'esperança de vida serà de 81,2 anys

per als homes i de 86,5 per a les dones. Al 2051 arribarà als 86,8 anys per als homes i als 90,8 per a les dones. Les dones, per tant, viuran més i amb unes pensions més baixes. La suma de l'augment de l'esperança de vida i la disminució de l'índex de natalitat faran que s'envelleixi la població i que, segons alguns experts, el sistema públic de pensions sigui insostenible. ■

Una de les manifestacions a la plaça de Sant Jaume de Barcelona, organitzada pel col·lectiu de vídues en el marc de la campanya per aconseguir unes pensions dignes ■ ANDREU PUIG / ARXIU

Una vida treballant per les engrunes

PRECARIETAT • El Col·lectiu pel Dret de les Dones Vídues de Catalunya avisa de la situació "límit" de les pensionistes **OBLIDATS** • La gent gran reclama més atenció per part de les institucions i demana millores en les retribucions

Ignasi Fortuny
BARCELONA

Han treballat molt, però han cotitzat poc. Aquest és un dels problemes amb què es troben les dones pensionistes, un dels col·lectius més perjudicats per la crisi actual. Un problema que s'agreuja quan, amb la mort del marit, queden vídues.

L'any 2002 naixia el Col·lectiu pels Drets de les Dones Vídues de Catalunya, més de seixanta anys després de la fi de la Guerra Civil espanyola. Dones que van viure la postguerra van decidir ajuntar-se per denunciar la misèria en què es quedaven un cop moria el marit, ja que, tot i que moltes van començar a treballar amb 12 o 14 anys, un cop casades es dedicaven a la llar i als fills, i, per tant, deixaven de co-

titzar. Així és la història de moltes dones de Catalunya, com també la de la Maria Elvira Climent, presidenta del Col·lectiu pels Drets de les Dones Vídues de Catalunya.

Climent denuncia que les institucions les estan "oblidant i obligant a viure en precarietat". Un oblit que com a col·lectiu també s'ha fet notar, ja que des del 2011 no reben cap subvenció de l'Estat: "Ni es recorden de nosaltres", hi afegeix Climent, amoinada. I és que després de fer-se sentir molt reclamant el SOVI, la pensió obligatòria de vellesa i invalidesa aprovada l'any 2005, també anomenada el sou de la "perra chica", ara repliquen que estan cansades de lluitar i que les enganyin, després que l'última pujada de la pensió de viudetat s'hagi estancat. La presidenta del col·lectiu de vídues alerta les dones joves que s'han de

mobilitzar, ja que "tenen molts motius per preocupar-se". Sobre això, la secretària general del Secretariat de la Unió de Jubilats i Pensionistes de la UGT de Catalunya, Isabel Zarza, comenta que "el present està molt malament, però el futur pinta pitjor".

Zarza explica que aquesta situació precària dels pensionistes es veu augmentada per les retallades en els serveis, i que cal trobar una nova fórmula perquè el binomi sou i serveis, que defineix l'estat del benestar, torni a funcionar. A més, hi afegeix també que són moltes les famílies que la crisi ha portat a dependre dels avis i de les seves pensions a causa de la pèrdua de poder adquisitiu. Per Zarza, "un govern democràtic no hauria de permetre el que està passant". Coses com ara arribar a la vellesa i malviure de les engrunes. ■